

muligt bør ophøre. Vel indrømme vi, at de fleste af de Vdelsler, der nu staae tilbage, vedkomme Broer paa Amtsbælte, men dette er efter vor Formening en naturlig Følge af, at, som Grundforbedringer af Hovedlandeveie i de forskjellige Egne af Landet ere skredne frem, ere disse Vdelsler Tid efter anden forsvundne og overtagne af det Offentlige, og da det af flere os meddelte Oplysninger klart fremgaaer, at det er gaaet saaledes frem ved Broafgiftens Ophør, saavel hvor samme har været benyttet visse Embeder, som hvor Veienes Grundforbedringer ere skredne frem, saa maa Følgen deraf naturligtvis blive, at de fleste af de Broydelsler, der nu staae tilbage, findes i de Dele af Landet, hvor ingen Grundforbedring af Hovedlandeveie er foretagen eller paatænkt. Men fordi man saaledes har ophævet disse Broydelsler, som have en og samme Oprindelse, og kun kunne betragtes som Afgifter til Broernes Vedligeholdelse, i visse Dele af Landet uden Erstatning, og ladet dem vedblive at hvile paa andre Dele, som endog ved denne Ophævelse, foruden hvad de tidligere have ydet, maae bære Endeel af de Byrder, som Staten uden Erstatning af Vderne har paataget sig, kan ikke retfærdiggjøres derved, at disse Vdelsler vedkomme Broer paa Hovedlandeveie; thi, om endog de ved Hovedlandeveie nærmest liggende Districter bidrage en lille Deel af Omkostningerne ved disse Veies Istandsættelse, fordi de have særlig Nytte deraf, saa er det dog fra den anden Side klart, at de Districter, som ikke ere saa heldige at kunne drage Nytte af en Hovedlandevei, maae bidrage til Udredelsen af den større Deel af disse Byrder.

Vi kunne saaledes ikke paa nogen Maade indrømme, at disse Broydelsler, som nu staae tilbage, med nogen Ret kunne betragtes som Afgifter, forskellige fra dem af samme Slags, som i en lang Række af Aar uden Erstatning af Vderne ere overtagne af det Offentlige, eller at de, saaledes som i Notidberne er udtalt, retlig kunne anses som Byrder, vedkommende Vderne have paataget sig ved Kjøb og Salg af Eiendomme. Da Vdelsen, sa endog meget ofte for ikke lang Tid tilbage, Vderen aldeles uadspurgt, er deels forhøjet og deels forandret, uagtet Rescriptet af 23de Februar 1706 (4) udtaler som Regel:

„at der fra den Tid ikke kunde paalægges dem Broforn, som ikke før have ydet, og da hertil kommer, at der endog gives Tilfælde, hvor der paa enkelte Broeieres velanbefalede Andragender er paalagt betydeligt Broforn i de nu værende Besidderes Levetid, ikke alene paa dem, der før ydede, men endog paa en stor Deel, som aldrig tidligere have ydet Broforn, og da Saadant endog er skeet til al Overflødighed, under Paaskud af, at Broeierne ville udføre Forbedringer, af hvilke en Deel aldrig er bleven udført, og tillige paalagt for saa faa Aar tilbage, at den større Deel af de vedkommende og nu værende Besiddere, da dette Paalæg skee, allerede havde været i Besiddelse af Eiendommen i flere Aar, vidste vi ikke, hvorledes en saadan Vdelse kan kaldes at paahvile Eiendommen som en reel Byrde; men idet vi formene, at Reglen for slige mere specielle Forhold muligt bedst kunde gives af den administrative Veie, have vi ikke villet stille noget bestemt Forslag derom, forinden man har Ministerens Mening om slige Forhold.

Idet vi troe ved Foransførte tilstrækkeligt at have godtgjort Rigtigheden af denne vor principale Anskuelse, og navnlig, at samme Princip med Rette maatte kunne anvendes paa Afløsningen af Broforn og Bropenge ogsaa paa Amts- og Biveie, som det naturlige og rigtigste, er der dog af Hensyn til Ministerens Udtalelser saa lidet Sandsynlighed for, at denne vor principale Mening vil vinde det ærede Things eller Regjeringens Billigelse, at vi af Hensyn dertil ikke troe at burde fremsætte noget bestemt Forslag i den Retning, og det saameget mindre, som vi af Hensyn til den strengere Adskillelse mellem Hovedlandeveie, mindre Landeveie og Biveie, som er bleven gennemført ved Forordn. af 29de Sept. 1841, have forladt det ældre Princip og endmere knyttet de mindre Landeveie og Biveie til Amts- og Sognes Grændser.

Men for dog at bidrage Bort til at faae den efter Ministerens egne Udtalelser fremfor de fleste andre vanskelige Sag bragt tilende, tillade vi os principalt at foreslaae, at Statskassen for alle Broer overtager Halvdeelen, og de, hvem Brofornsydelsen paahviler, den anden Halvdeel af Exproprieringens Beløb, dog at